

*Ur de bevarade tidningarna från 1700-
talet*

kan åtskilligt av intresse rörande brunnen erhållas. Man begagnade sig av två brunnsterminer. Den första var emellan 6 juni—4 juli och den andra emellan 24 juli—21 augsti. Ovannämnda Harling, troligen inspektör vid Löfstaholms järnbruk, hyrde ut rum och sängkläder och följande priser gällde enligt annons i ovan nämnda tidning 27/4 1782: för middagsspisning med fyra goda rätter och tre dito om aftonen jämte måltidsdricka 24 skilling specie, en kammare med en säng kostade 24 skilling i veckan, spisning för en betjänt två gånger om dagen kostade 10 skilling och 8 runstycken och en butelj gott ikällardricka kostade 9 runstycken specie.

Vilka som voro ägare till brunnen under 1700-talet kan icke sägas, men omkring 1833 bildades ett bolag med brukspatronen på Rottneros Invenius som drivande kraft. Atkierna voro 60 å 10 riksdaler och här kunna vi citera

Vänd!

ÅKE NORÉN 1949

Välbygge brunnen
(1782)

4.

en annons i Wermlands Tidning för 17/5 1837, där det bland annat heter: Gyttjan är en säker hjälp mot gikt och reumatism, en nytt badhus har uppförts 1835 i stället för de byggnader som ödelagts av eldsvåda, flera krympingar har kvarlämnat sina kryckor, det mycket järnhaltiga brunnsvattnet, »som ända till 7.000 kannor om dygnet genom en springådra uppgår i mitten av en kulle, omkring vilken gyttjan tages, har visat sig verksamt mot flerfaldiga sjukdomar.» Och säges till sist, att utsocknes fattiga, som styrka sig meddellöshet med prästbetyg, få begagna badinrättningen gratis uti det för allmogen upplåtna rummet.

Någon god affär

voro aldrig dessa värmländska hälso-brunnar med ett par undantag när och Vålberga, brunn gav ingen inkomst för ägaren. Brukspatron Invenius gjorde konkurs 1839, då Jakob Eriksson över tog brunnen. Denna gjorde konkurs 1843 och den 30 nov. detta år såldes den på exekutiv auktion. Bruksförvaltaren P. A. Engström inropade då brun-

(forts.)